

Recensie de Volkskrant **Familiespel**★★★

In 'Familiespel' is vooral de rol van de kinderen origineel, gespeeld door dezelfde acteurs als hun ouders

De vier acteurs spelen met zichtbaar plezier hun rollen en het speeltempo ligt aangenaam hoog.



Familiespel, door More Theater. Beeld Annemieke van der Togt

Naar een vakantiehuis in Schotland gaan om daar met je ex, de nieuwe geliefden én met de kinderen de kerstperiode door te brengen – het is vragen om moeilijkheden. Die zijn er dan ook volop in het toneelstuk *Familiespel* van Marijke Schermer. ‘Nou, we gaan het gezellig maken!’, horen we aan het begin. Niet dus.

Mark Rietman en Jacqueline Blom spelen Nicolaas en Elisabeth, die ooit samen waren en met hun nieuwe partners een week lang naar onderlinge verbinding zoeken. Dat lukt uiteraard niet, en in de voorstelling gaat het dan ook vrij snel mis. Vooral het oud zeer tussen Nicolaas en Elisabeth is nog niet verdwenen. Integendeel. Dat geeft Schermer de kans een paar scherpe en geestige dialogen te schrijven die door Rietman en Blom venijnig en vol overgave worden gespeeld. Hun beider nieuwe liefdes, gespeeld door Annick Boer en Bas Hoeflaak, zijn aardiger en meegaand, hoewel ook zij zo hun plek onder de zon opeisen.

Ziedaar de contouren van een nogal traditionele relatiekomedie, waarin alleen de rol van de (stief)kinderen origineel is. Zij zijn als het ware spiegelbeeld en klankbord voor wat er bij de ouderen allemaal misgaat. De kinderen zoeken steun bij elkaar en creëren in de kelder van het huis hun eigen vluchtheuvel, weg van het relationele gedoe bovengronds. Af en toe kruisen de kinderwereld en die van de volwassenen elkaar, maar te lang blijven die gescheiden. De lol van de voorstelling, althans op papier, is dat de vier acteurs ook die kinderen spelen, maar dat gebeurt nogal cartoonesk, met gekke mutsen, stemmetjes en brilletjes. Daar moet je dus van houden. Of niet.

Als regisseur stond aanvankelijk Jessie L'Herminiez vermeld, maar zij is klaarblijkelijk vroegtijdig afgehaakt. Als eindregisseur fungeert nu Corien van der Zwaag, samen met Schermer zelf. Om het geheel wat absurder te maken hebben zij de nodige licht- en geluidseffecten toegevoegd die af en toe voor een horrorsfeertje zorgen, en het speltempo ligt aangenaam hoog.

Sommige scènes zijn te lang uitgesponnen, zoals het psychologische kaartspelletje dat ze met z'n vieren spelen, met vragen als 'wanneer was je het gelukkigst' en 'hoe ben je tot hier gekomen'. Daar staat tegenover dat het eind vrij abrupt komt; net als je verwacht dat er iets van een louterende epiloog aankomt, is *Familiespel* afgelopen.

Gelukkig spelen de vier acteurs met zichtbaar plezier hun rollen. Vooral Jacqueline Blom voelt zich thuis in haar personage met veel onderhuidse spanning. Bij de mannen sluimert niets onderhuids: zij gaan tot twee keer toe op de vuist. Een ode aan het samengestelde gezin is *Familiespel* dan allang niet meer.